

LJUBLJANSKI ŠKOFIJSKI LIST

Letnik LXXVII. Ljubljana, 15. junija 1940.

Štev. 6.

Izhaja mesečno. — Leto 1940. — Naročnina: 50 Din letno.

39.

Gregorij,

po božji milosti in apostolskega sedeža oblasti škof ljubljanski,
vsem duhovnikom škofije pozdrav in blagoslov!

Nedosegljivi moj prednik blagega spomina je sklical tri škofijske sinode in namesto ene, ki jo je preprečila svetovna vojska, izdal »Instructio pastoralis Labacensis«. Po določilih teh se je dušno pastirovanje vršilo marljivo, enotno in uspešno.

Od zadnje sinode, katera je upoštevala novi cerkveni zakonik, je minilo že 16 let. V tej dobi se je cerkveni zakonik že v polni meri uveljavil in postal duhovnikom vodilo za njihovo življenje in delovanje. Izkušnja je pokazala nedostatek sinodalnih in drugih partikularno pravnih določb v tem smislu, da so premalo pregledne, tuptatam premalo jasne in se težko primerjajo kanonom C. I. C. Nastala je potreba, da se zbere gradivo vseh treh dosedanjih sinod ter pastoralne instrukcije, se preuredi po sistemu C. I. C. in se mu doda, kar nove časovne razmere sedanjosti in krajevne razmere zahtevajo.

Vsa tvarina je bila gospodom duhovnikom predložena, da so jo mogli mirno in temeljito preštudirati. V letih 1938 in 1939 ste jo na mnogih konferencah temeljito pretresali in svoje predloge poslali škofijskemu ordinariatu. Ves ogromni material je z zgledno pridnostjo pregledal in uredil g. univ. prof. dr. Alojzij Odar. Posebna komisija pod mojim predsedstvom je potem določila dokončno besedilo.

Zato v zaupanju na pomoč Svetega Duha in na priprošnjo preblažene Device Marije, kraljice apostolov in Srednice vseh milosti, sklicujem

škofijsko sinodo

v zavod sv. Stanislava v Št. Vidu nad Ljubljano. Začela se bo v ponedeljek, dne 5. avgusta, ob 18, končala pa v petek, dne 9. avgusta, zjutraj.

V smislu kanona 358 so na sinodo povabljeni sledeči gospodje:

1. Moj generalni vikar;
2. kanoniki stolne cerkve;
3. rektor bogoslovnega semenišča, ki pa je že povabljen kot stolni prošt;
4. dekani;
5. zastopnik kolegiatnega kapittlja v Novem mestu, ki ga izberejo kanoniki sami;

6. župniki mesta Ljubljane;
  7. iz vsake dekanije po en župnik; iz dekanij, ki imajo dvajset ali več župnij (Ljubljana okolica, Kamnik, Kranj, Loka, Radovljica) pa po dva, ki jih naj izvolijo vsi, »qui curam animarum actu inibi habeant« (kan. 358, 7°);
  8. po en kaplan iz dekanij, ki imajo šest ali več aktivnih kaplanov; izvolijo ga kakor župnika;
  9. zastopnik teološke fakultete, ki ga določi profesorski zbor;
  10. dva zastopnika katehetov, ki jih določi Katehetsko društvo ljubljanske škofije;
  11. presvetli gospod opat cistercijanskega reda v Stični in po eden izmed predstojnikov vseh v škofiji naseljenih kleriških redov: kartuzijanov, frančiškanov, kapucinov, križarjev, jezuitov, družbe Salezijancev, misijonarjev sv. Vincencija Pav., misijonarjev Sinov Srca Jezusovega. Zastopnike posameznih redov določijo njihovi provinciali. Če stanuje provincial v ljubljanski škofiji, lahko pride na sinodo sam; če ne pride, imenuje za svoj red zastopnika;
  12. referenti, katere bom šele določil.
- Vsi povabljeni so po kan. 359 dolžni priti na sinodo. Do 15. julija t. l. naj vsi naznanijo svojo udeležbo škof. ordinariatu. Če bi bil kdo zakonito zadržan, ne sme poslati namestnika, ampak naj mi javi ta zakoniti zadržek.

Na sinodi se bo vršila končna razprava o načrtu inštrukcij, katere so predelavale pomladanske pastoralne konference l. 1938. (Glej Škof. list 1938, str. 20.) Gospodje, ki se bodo sinode udeležili, naj že doma vso tvarino inštrukcij temeljito proučijo, da bodo mogli plodno posegati v razgovor in staviti praktične predloge za končno besedilo teh prevažnih navodil za sedanjim razmeram ustrežajočo ureditev dušnega pastirstva.

Natančni red dela na sinodi bom objavil v prihodnji številki Škofijskega lista.

Vse naše delo je brez božje pomoči prazno, za to naročam, da vsi gospodje duhovniki goreče molijo za blagoslov sinodi in to molitev tudi vernikom priporočajo. Običajna molitvena ura v nedeljo, dne 4. avgusta, naj se opravi v ta namen in naj se to vernikom pravočasno oznani. Kraljica miru, sprosi nam take razmere, da se bo sinoda mogla v miru vršiti v večjo čast božjo in v zveličanje duš!

V Ljubljani, dne 7. junija 1940.

† Gregorij,
škof.

Desetletnica vladanja

našega prevzvišenega gospoda škofa dr. Gregorija Rožmana

Z 31. julijem t. l. poteče 10 let, odkar je prevzvišeni gospod škof dr. Gregorij Rožman prijel za krmilo ljubljanske škofije.

Ta doba naše škofije je polna velikih dogodkov.

L. 1933 je nadškof dr. Jeglič opravil ob velikanski udeležbi jugoslovanskih škofov in ljudstva iz vse Slovenije na Stadionu svojo biserno mašo.

L. 1935 se je vršil v Ljubljani jugoslovanski evharistični shod. Skoro vsi jugoslovanski škofje so bili navzoči — samo dveh je manjkalo, ker

nista mogla priti — ljudstva pa je bilo na Stadionu do 150.000. Še sedaj stoječi evharistični križi po vsej ljubljanski škofiji pričajo o ognju navdušenja, ki je tedaj plamtel v srcih.

Še veličastnejši je bil v nekem oziru svetovni shod Kristusa Kralja, ki se je vršil v Ljubljani l. 1939 pod vodstvom ljubljanskega škofa dr. Rožmana, ki je predsednik permanentnega mednarodnega odbora KKK. Na ta shod so prišli zastopniki skoraj vseh evropskih katoliških narodov; zastopana sta bila celo Egipet in Kina. Zadnji dan tega shoda po svojem sijaju in udeležbi ni veliko zaostajal za evharističnim shodom.

Pogreb nadškofa dr. Jegliča l. 1938 je zbral v Ljubljani velikanske množice ljudstva iz vse škofije in večino jugoslovanskih škofov. Tudi pogreb skoplanskega škofa dr. Gnidovca je privabil v Ljubljano več škofov in lepo število vernikov.

Katoliška akcija, na katero stavi Cerkev v sedanjih Bogu odtujenih časih velike upe, se je v zadnjih desetih letih na novo organizirala. Dobil je nova pravila, ki jih je Rim pohvalno odobril, in se je začela prav lepo razvijati.

Velikega pomena za škofijo je škofijska sinoda. Zanj se je škofija zadnji dve leti skrbno pripravljala. Vse določbe, ki bodo na sinodi razglašene, so se na dekanijskih konferencah temeljito pretresale, in smemo upati, da bo novi škofijski zakonik začetek nove dobe v zgodovini ljubljanske škofije.

Važna pridobitev te dobe je slovenski obrednik in pri slovenskih mašah pevanje lista in evangelija v slovenskem jeziku.

Sedanje bogoslovno semenišče je postalo premajhno. Letos ima pet letnikov, pa je napolnjeno do zadnjega kotička. V prihodnjem šolskem letu bo imelo šest letnikov, pa za en letnik že ne bo več prostora. Vrhu tega je staro semenišče brez vrta, nezdravo in skupni prostori: kapela, obednica, dvorana že sedaj premajhni. Kako potrebno je novo semenišče! L. 1936 je profesor Plečnik napravil zanj načrt. Majali smo z glavami: »Morda bo stalo novo semenišče čez deset, čez petnajst let, morda...« In glej, že stoji, ne sicer cela stavba, pa vendar toliko, da bo mogoče v njem za silo nastaniti vseh šest letnikov in to morda že v jeseni, gotovo pa prihodnje leto, če nas Bog obvaruje vojske.

Ustanovile so se v teh letih tri nove župnije, snujejo se pa še druge.

Vse to, kar smo omenili — naštel smo pa samo najvažnejše dogodke —, se je izvršilo po inicijativi in pod vodstvom škofa dr. Rožmana. Koliko truda, koliko skrbi, pa tudi koliko božjega blagoslova! Za kar je gospod jubilat prijel, vse mu je Bog blagoslovil. Zlasti pri zidanju novega semenišča se je pokazal čudovit božji blagoslov. Škof Baraga, kateremu bo novo semenišče posvečeno in kateremu je Prevzvišeni in so po njegovem naročilu tudi drugi, zlasti bogoslovci, zaupno priporočali to veliko delo, je tu s svojo priprošnjo pri Bogu očitno pomagal.

Pozabiti ne smemo, kako težko breme nalaga škofu uprava tako obsežne škofije, zlasti vsakoletne kanonične vizitacije in birme, mnogoštevilni sprejemi duhovnikov in laikov v uradnih in neuradnih zadevah, v dopoldanskih in popoldanskih urah itd. Treba je za vse to prav heroične potrpežljivosti in železnih živcev. Prav tako ne smemo pozabiti jubilatove gorečnosti v oznanjevanju božje besede ne samo v odličnih pastirskih listih, marveč tudi v pridiganju vernemu ljudstvu. Njegove vsakoletne postne pridige v ljubljanski stolnici so pravi dogodki za Ljubljano, pa tudi pridige po deželi puščajo v srcih vernikov globoke sledi. Neomenjeno ne sme ostati, da je prevzv. g. jubilat veliko storil za slovenske izseljence križem po svetu in jih ni samo l. 1935 osebno obiskal v Ameriki, kjer je

4 mesece vršil med njimi naporno dušno pastirsko službo, marveč se tudi kot predsednik Rafaelove družbe zelo trudi za njihov čim večji dušni in telesni blagor.

Prevzeti službo za kakim velikim prednikom je vselej težka reč. »Ali bom mogel nadaljevati delo svojega prednika?« se zaskrbljeno vprašuje naslednik. Rajnki dr. Jeglič je bil velik škof, pa glejte, vse njegove ustanove, vse njegovo delo se pod njegovim naslednikom odlično nadaljuje in lepo razvija.

Z zadnjim dnem meseca julija poteče deset let škofovanja. Ali bi ne bilo znamenje nehvaležnosti do Boga, če bi se mu ne zahvalili za velike dobrote, ki nam jih je delil v teh desetih letih po našem škofu? Do izraza pa mora priti tudi naša hvaležnost do prevzvišenega nadpastirja za njegovo ljubezen, za velika dela, ki jih je izvršil za škofijo, in za molitev, ki jo opravlja za svojo čredo. Bog mu vse stoterno povrni in ga podpiraj in blagoslavljalj tudi v prihodnjih desetletjih!

*

Štev. 2860.

Na predlog stolnega kapitlja se za praznovanje desetletnice naroča sledeče:

1. V soboto, 3. avgusta, naj pri vseh cerkvah v škofiji zvečer po avemariji četrt ure slovesno zvoni.

2. V nedeljo, 4. avgusta, naj duhovniki v cerkvenih govorih omenijo desetletnico škofovanja in naj pozovejo vernike k molitvi za jubilanta in k spolnjevanju dolžnosti, ki jih imajo do svojega škofa. Pri glavnem duhovnem opravilu — maša naj bo, če mogoče, slovesna ali vsaj peta — naj se po maši zapoje »Tebe Boga hvalimo« z molitvijo za škofa, ki je mutatis mutandis ista kakor za papeža. Pri vseh mašah naj se to nedeljo doda kot imperata oratio pro Episcopo.

3. Marijinim družbam, tretjemu redu in verskim družbam naj se priporoči ta dan prejem svetih zakramentov.

4. Prosvetnim društvom in drugim katoliškim organizacijam se priporoča, da jubilej tudi zunaj cerkve proslave po lastni inicijativi.

Školijski ordinariat v Ljubljani,

dne 15. junija 1940.

Ign. Nadrah s. r.,
generalni vikar.

41.

Papeški breve o izrednem jubilejnem letu.

Papež Pij XII. v trajen spomin.

Častiti brat zagrebški nadškof Nas je obvestil, da se bo letos posebno slovesno praznovala tisočtristoletnica prvih zvez hrvaškega naroda s Sveto Stolico. Zaradi tega nas je isti nadpastir v imenu tudi drugih škofov Jugoslavije naprosil, da bi ob tej priliki blagovolili podeliti jubilejni odpustek. Da bi verniki imenovane države imeli v teh strašnih in težkih časih trdnejšo oporo za pobožno in krepostno življenje, hočemo tem prošnjam blagohotno ugoditi. Po sprejemu dragega našega sina kardinala svete rimske Cerkve velikega penitenciarja dajemo in podeljujemo po tem pismu, trdno za-

upajoč v usmiljenje vsemogočnega Boga in v oblast Njegovih svetih apostolov Petra in Pavla, vsem in posameznim vernikom obojega spola, ki se bodo resnično kesali, izpovedali in prejeli sv. obhajilo ter od 29. junija tega leta do 29. junija leta tisočdevetstoenaštiridesetega najprej obiskali dvakrat katerokoli stolno ali župno cerkev v Jugoslaviji in tam pobožno zmolili v čast presvetemu Zakramentu Evharistije petkrat »Očenaš, Zdrava Marija in Čast bodi«, nato trikrat »Zdrava Marija« v čast božji porodnici devici Mariji in potem enkrat »Očenaš, Zdrava Marija in Čast bodi« po namenu Sv. Očeta: p o p o l n i odpustek vse kazni, ki bi jo morali trpeti za grehe, a vendar tako, da morejo ta odpustek prejeti le enkrat. Dovoljujemo pa, da verniki, ki so po končanem prvem obisku zapustili cerkev, lahko takoj znova vstopijo ter opravijo drugi obisk.

Da bi pa vernikom Jugoslavije, ki se nahajajo v posebnih stvarnih in krajevnih razmerah, bolje ustregli, dobrohotno določamo sledeče:

1. Onim, ki bi bili zadržani, da ne bi mogli opraviti predpisanih obiskov v cerkvi, morejo ordinariji sami ali od njih pooblašteni mašniki ta dva obiska premeniti v druga dela pobožnosti in ljubezni, kakršna so posameznim vernikom bolj primerna. Za zadržane se štejejo: redovnice s slovesnimi in preprostimi zaobljubami, tretjerednice redovnice, v dekliskih vzgojnih zavodih in zavetiščih vzgojiteljice, gojenke in druge osebe, ki so tu zaposlene; za zadržane se smatrajo prav tako redovniki s slovesnimi zaobljubami, ki goje bolj kontemplativno kot aktivno življenje, kakor reformirani trapisti, kamaldulenci in kartuzijanci; za zadržane se štejejo tudi jetniki in oni, ki se nahajajo v zaporih, ter duhovniki in redovniki, ki po cerkveni kazni poboljšanja ne smejo zapuščati samostanov in drugih hiš, kjer bivajo. Zadržani so nadalje tudi oni, ki so doma ali po bolnicah zaradi bolezni ali slabega zdravja, in oni, ki strežejo bolnikom; in na splošno vsi oni, katerim tehtna ovira brani, da bi mogli opraviti predpisane obiske. Enako so zadržani tudi delavci, ki v službi za vsakdanji kruh ne morejo za toliko ur opustiti dela, in stari ljudje, ki so dopolnili sedemdeseto leto življenja.

2. Poleg tega morejo ordinariji jugoslovanskih škofij in od njih pooblašteni mašniki omenjena obiska spremeniti v druga dobra dela po cerkveni oblasti potrjenim zavodom, svetnega klera ali kakega reda; tako tudi mladini, ki biva v zavodih, pa tudi onim, ki dnevno ali določene dni prihajajo v zavod zaradi pouka ali vzgoje. — Ordinariji jugoslovanskih škofij in od njih pooblašteni mašniki pa naj nikogar ne oproste dolžnosti zakramentalne spovedi in svetega obhajila, razen, če koga ovira težka bolezen, da se ne more izpovedati ali prejeti sv. obhajila.

Da bi pa bilo čim večje število vernikov, ki bi se udeležili tolike milosti, dovoljujemo vsem mašnikom, ki imajo spovedno jurisdikcijo, da v že omenjenem času jubileja, za področje vesti in v zakramentalni spovedi ter le oni sami, morejo odvezati vse zadostno pripravljene spokornike od vseh cenzur in grehov, pridržanih Sveti Stolici; nalože naj pa, po lastni sodbi, vsakemu zveličavno pokoro in drugo, kar ukazujejo kánoni. Od teh zelo širokih pooblastil se izvzemajo primer kršenja tajnosti Sv. Oficija in primeri specialissimo modo pridržani Sv. Stolici ter še primer, na katerega se nanaša odlok Sv. Penitenciarije »Lex Sacri Coelibatus« z dne 18. aprila 1936. leta.¹ Verniki pa, ki so imenoma zapadli kaki cenzuri,

¹ Decretum S. Poenit., 18. apr. 1936, agit de casu sacerdotis, sive saecularis, sive regularis, qui in concubinato vivit, ob matrimonium etiam civiliter tantum attentatum aliasque gravissimas rationes personam complicem nec dimittere nec ab ea discedere potest, optat tamen, ut a censura absolvatur aut etiam ad s. communionem ad morem laicorum admittatur, data fide de absoluta perfectaue in posterum continentia per-

ali bili kot taki javno proglašeni, se te milosti ne morejo posluževati, dokler v skladu s pravom, ne zadoste tudi in foro externo. Če pa odnehajo od trdovratnosti in foro interno in se pokažejo zadostno pripravljene, se v dosego popolnega odpustka, ki ga s tem pismom podeljujemo, morejo odvezati, če so odpravili pohujšanje; toda obvezani so, da se čimprej podvržejo tudi in foro externo po predpisih prava. Ti predpisi veljajo brez ozira na kakršnekoli nasprotno odredbo. Podeljujemo pa tudi tiskanim izvodom tega pisma, ki nosijo podpis kakega javnega notarja in pečat osebe v cerkveni časti ali službi, isto verodostojnost, kot jo ima pričujoče pismo.

Dano v Rimu pri Sv. Petru, s pečatnim prstanom Ribiča, dne 12. maja 1940. l.

Alojzij kard. Maglione,
drž. tajnik.

42.

Praznik sv. Cirila in Metoda.

God sv. Cirila in Metoda, ki ga praznujemo dne 5. julija in naslednjo nedeljo, naj bo vsem podnet, da poživimo svojo gorečnost za sodelovanje s sv. katoliško Cerkvijo pri njenem poslanstvu mira, resnice in ljubezni, ki objema v svojo materinsko skrb vse narode, torej tudi ločene vzhodne kristjane. Posebej v naših dneh, ko v strahu pred grozotami vojne molimo za mir, se zdi potrebno s tajnikom kongregacije za vzhodno cerkev kardinalom Evgenom Tisserantom naglasiti, da delo za zedinjenje krščanskih narodov ob Prestolu Resnice, ki je sedež sv. Petra, zasluži celo prvenstvo v apostolski gorečnosti vseh vdanih sinov sv. Cerkve. Zakaj veje kakšnega drevesa, tako pravi učeni kardinal, gojimo predvsem na ta način, da izboljšujemo tla, ki dajejo drevesu hrano in katerih se korenine drevesa oklepajo. Na tleh verske nesloge so pognale kali socialne revolucije in tisto varljivo navdušenje za poganstvo: kali, ki so danes prodrle na dan z vso svojo strupenostjo. Ne boste dosegli učinkovitega in definitivnega ozdravljenja od vsega tega zla, dokler se ne bo vzpostavilo edinstvo krščanskega sveta ob oltarju Vere in ob ognjišču Ljubezni. Prvega ne bo brez drugega. Zares brezploden bi bil poskus, omejiti se na pridiganje ljubezni in strpnosti med vsemi, ki verujejo v Jezusa Kristusa, pustiti pa, da še naprej trajajo verske razlike, ki po svoji medsebojni opreki vodijo duhove v nasprotno si smeri in motijo soglasje src.¹

Eden izmed najvažnejših načinov, kako delati za obnovo krščanske edinosti med ločenimi brati, je pač tudi skrb za krepko versko življenje zlasti tistih katoličanov, ki živijo razkropljeni med njimi. To skrb pospešuje pri nas Apostolstvo sv. Cirila in Metoda.

Gg. dušne pastirje prosimo, da bi izrabili praznik sv. Cirila in Metoda za izvedbo podrobne organizacije ozir. reorganizacije Apostolstva po naročilu prevz. g. škofa ordinarija v svojih župnijah.² Poverjeniki ali poverjenice naj naberejo novih članov ter poberejo članarino. Nabiralne

petno servanda. Huic absolutio ab excommunicatione et admissio ad sacramenta more laicorum suscipienda a S. Poenitentiaría tantum (excepto casu periculo mortis) concedi possunt.

¹ Osserv. Rom. 8.—9. jan. 1940, str. 4.

² Glej Škof. list 1939, str. 96.

pole razpošilja župnim uradom škofijska pisarna, kateri naj se pošljejo tudi članski prispevki in točni naslovi poverjenikov. Poverjeniki naj širijo tudi glasilo ACM »Kraljestvo božje«. Gg. dušni pastirji naj na ta praznik govoré vernikom o nalogah ACM s posebnim ozirom na našo diasporo. Opozarjajo naj vernike zlasti na potrebo molitve in žrtve ter dejavne, tudi gmotne podpore za namene ACM in za katoličane v diaspori. Poskrbijo naj, da se po verskih društvih, zlasti v fantovskih in dekliških Marijinih družbah, osnujejo delovni odseki ACM za pomoč katoličanom v diaspori.

Župnijske organizacije ACM ter odseki ACM v Marijinih družbah naj pod vodstvom gg. dušnih pastirjev ob primerni priliki prirede propagandno prireditev v prid ACM in katoličanom v diaspori: skioptično predavanje ali akademijo s posebnim ozirom na potrebe naše diaspore.

Dne 5. julija naj gg. duhovniki-člani Apostolatus Unitatis opravijo sv. mašo v namene ACM ter za žive in mrtve ude ACM.

V nedeljo, dne 7. julija, naj se moli v cerkvi ura molitve v namen ACM. Vse cerkvene nabirke te nedelje so namenjene za ACM in naj se pošljejo škofijskemu ordinariatu.

V Ljubljani, na praznik presv. Srca Jezusovega 1940.

Škofijsko vodstvo Apostolstva sv. Cirila in Metoda.

43.

Družba treznosti.

Praznik sv. Janeza Krstnika, zaščitnika »Družbe treznosti«, nam glasno kliče, da naša družba ne sme pozabiti na svojo nalogo. Pregled delovanja »Družbe treznosti« pa naj nas vnema za bolj goreče delovanje.

Kljub predpisu, naj se »Družba treznosti« ustanovi v vsaki župniji, se to še marsikje ni zgodilo. Statistika in časopisna poročila pa nas uče, da se pijančevanje širi in se z njim množe tudi nesreče.

Kjer je pijanec, je nesreča: nasreča za njegovo osebo, za njegovo družino in za ves okoliš. Pijanec uničuje sebi zdravje, zmanjšuje svojo imovino, škoduje rodbini v telesnem, gmotnem in duševnem oziru. Zato je dolžnost vseh dušnih pastirjev, da omejujejo nezmernost v pijači, kolikor le morejo. Vestni dušni pastir bo vedno skrbel s poukom, nasveti in svarili, da se pijančevanje omeji. Zato, dušni pastirji, kvišku! Delajte za iztreznenje našega naroda!

Družba treznosti.

44.

Sprejem v škofijsko duhovsko semenišče.

V škofijsko duhovsko semenišče v Ljubljani se sprejemajo mladeniči, ki so napravili zrelostni izpit na kaki srednji šoli, so popolnoma zdravi in imajo poklic za duhovski stan. Abiturienti realnih gimnazij morajo naknadno napraviti izpit iz grškega jezika, abiturienti realke pa iz latinskega in grškega jezika.

Študijska doba traja šest let, in sicer dve filozofije, štiri leta pa teologije.

Prošnja za sprejem se pošlje škof. ordinariatu do 31. avgusta. Imeti mora sledeče priloge: rojstni in krstni list, birmansko potrdilo, zrelostno spričevalo, zdravniško spričevalo in na posebnem listu curriculum vitae, v katerem naj bo popisano življenje, družinske razmere in dosedanje študije prosilca. Prošnja se izroči pristojnemu župnemu uradu, ki ji priloži še npravstveno spričevalo in jo s svojimi pripombami pravočasno pošlje škof. ordinariatu.

Vsak prosilec naj se do 31. avgusta tudi osebno predstavi semeniškemu ravnatelju.

V Ljubljani, dne 8. junija 1940.

† Gregorij,
škof.

45.

Sprejem v škofijski zavod sv. Stanislava v Št. Vidu nad Ljubljano.

V zavod sv. Stanislava se sprejemajo telesno zdravi in npravno nepokvarjeni sinovi dobrih krščanskih družin, v prvi vrsti taki, o katerih je upati, da se bodo po končani gimnaziji posvetili duhovskemu stanu. Prvi in pglavitni namen zavoda je namreč vzgoja duhovskega naraščaja.

Kdor hoče biti sprejet v prvi gimnazijski razred, mora napraviti prej sprejemni izpit ali na zavodski ali na katerikoli državni gimnaziji. Na zavodski gimnaziji se bodo vršili sprejemni izpiti dne 24. junija. Pripuste se samo oni, ki so se rodili v letih 1927 do 1930 in so ali bodo letos dopolnili najmanj 10 let, ali največ 13 let.

Za sprejemni izpit je treba do 21. junija poslati prijavo, kolkovano z 10 din, na ravnateljstvo škofijske klasične gimnazije v Št. Vidu nad Ljubljano. Prijavi se priloži: 1. spričevalo o dovršeni ljudski šoli, 2. rojstni in krstni list.

Tisti, ki bodo izpit naredili, s tem še niso sprejeti v zavod, ampak se morajo po izpitu predstaviti vodji zavoda in mu oddati še posebno pismo prošnjo za sprejem v zavod.

Učenci, ki bodo prebili sprejemni izpit na kaki državni gimnaziji, lahko prosijo za sprejem v zavod meseca julija. Prošnji za sprejem prilože spričevalo o dovršeni ljudski šoli s potrdilom o opravljenem sprejemnem izpitu ter rojstni in krstni list. Najbolje je, da prinesó te listine osebno v spremstvu staršev ali njihovih namestnikov k vodstvu zavoda.

Prav tako lahko prosijo meseca julija za sprejem v II. ali višji razred dijaki z drugih klasičnih gimnazij. Prinesti morajo osebno vodstvu zavoda pismo prošnjo s prilogami, zadnje šolsko spričevalo in rojstni list.

Letno plačilo se določa po izpričevalu in premoženjskih razmerah. Plača se lahko tudi z živežem po tekočih tržnih cenah. Vsa druga pojasnila glede obleke, knjig, šolskih potrebščin itd. se dobe ob zglasitvi v zavodu.

Če je kdo zamudil junijski izpit, more prositi ministrstvo prosvete, da bi ga smel opraviti v avgustu. Če ne ve kako, naj vpraša ravnateljstvo.

Vodstvo zavoda sv. Stanislava v Št. Vidu nad Ljubljano.

Novomašniki leta 1940.

Dodatno k objavi v Škof. listu 1940, str. 22, se naznanja, da bosta letos posvečena tudi bogoslovca ljubljanske škofije V. letnika:

1. Franc Malovrh, roj. v župniji Polhov Gradec dne 9. dec. 1913,

2. Bogomil Škerlavaj, roj. v župniji Krško dne 6. sept. 1912.

Subdiakonat sta prejela na kvatarno soboto, dne 18. maja 1940; diakonat pa prejmeta v nedeljo, dne 7. julija 1940, in prezbiterat na kvatarno soboto v adventu, dne 21. decembra 1940.

Novomašnika naj se vernikom oznanita s prižnic v nedeljo, dne 30. junija 1940. Velja pa določilo v zgoraj citiranem odloku Škof. lista 1940, str. 23.

V Ljubljani, dne 6. junija 1940.

† Gregorij,
škof.

Št. 2773.

47.

Shranitev listin za poroko.

Glede shranitve listin za poroko odrejam na osnovi kan. 1021, § 1, kan. 1097, § 2 in kan. 1103 naslednje:

1. Listine shrani v svojem arhivu župnik, ki je opravil izpraševanje ženina in neveste.

Če je opravil nevestin župnik le izpraševanje neveste, izpraševanje ženina pa njegov župnik, shrani listine župnik neveste.

Župnik ženina pa shrani listine, če je sam opravil izpraševanje obeh zaročencev ali tudi če je opravil le izpraševanje ženina, pa bo poroka v njegovi župniji.

2. Župnik, ki hrani listine za poroke, mora imeti oba zaročenca vpišana v svoji krstni matici; če koga nima, mora zahtevati njegov krstni in samski list. Podatki v zapisniku o izpraševanju ženina in neveste ali kakšna drugačna župnikova izjava ne zadostujejo.

3. Redno bo hranil listine župnik neveste — to se pravi, kadar bo sam opravil izpraševanje vsaj z nevesto in obenem poročal, ali kadar bo dal dovoljenje za poroko župniku, ki ni ženinov župnik.

4. V poročno matico vpiše poroko župnik, ki hrani listine, kakor tudi župnik kraja, kjer se je poroka izvršila.

5. Dovoljenje za poroko po kan. 1097, § 1, n. 3 daje župnik, ki hrani listine.

V Ljubljani, dne 8. junija 1940.

† Gregorij,
škof.

48.

Spovedna sodnost vojaških duhovnikov.

Škof. ordinariat v Ljubljani je z odlokom z dne 20. maja 1940, št. 2471, podelil duhovnikom lavantinske škofije, ki imajo tudi že jurisdikcijo od svojega ordinariata, kot vojaškim duhovnikom potrebno spovedno sodnost (non obstante Can. 2350 § 1 CIC) v ljubljanski škofiji. Isto spovedno sodnost je podelil škof. ordinariat v Mariboru z odlokom z dne 22. maja 1940, št. 1364, duhovnikom ljubljanske škofije za območje lavantinske škofije.

Uredba o zvišanju draginjske doklade katoliškemu duhovništvu.

Čl. 1.

Osebna draginjska doklada, ki se izplačuje katoliškim duhovnikom po določbah uredbe o draginjskih dokladah za duhovništvo konfesij, usvojenih z ustavo, D. P. št. 88.900 z dne 28. julija 1925 in njenih poznejših sprememb in dopolnitev, se zvišuje, in sicer aktivnim duhovnikom za 40%, upokojenim in doslužnim duhovnikom pa za 75%.

Čl. 2.

Ta uredba ima obvezno moč od dne 1. marca 1940.

V Beogradu, dne 8. marca 1940; M. s. št. 320.

(Službeni list kr. banske uprave dravske banovine
od 20. marca 1940, kos 23, t. 110.)

Evharistični shod za duhovnike

v Zavodu sv. Stanislava v Št. Vidu nad Ljubljano
v ponedeljek, dne 15. julija 1940.

S p o r e d :

Ob 10.00: Sv. maša.

Ob 10.45: Otvoritev shoda, potem predavanja:

1. Jezus v sv. Evharistiji naš učitelj (č. kanonik dr. Andrej Snoj, univ. profesor v Ljubljani);
2. Sadovi evharistične daritve (p. Ludovik Lederhas, superior jezuitskega kolegija v Ljubljani);
3. Sv. Evharistija — vez edinosti (dr. Ivan Kraljič, semiški spiritual v Ljubljani).

Ob 2.45: Vespere in kompletorij. Hora adorationis pod vodstvom Tomaža Tavčarja, ravnatelja noviciata misijonske družbe v Grobljah. Potem nadaljevanje shoda:

1. Pomen tedenske horae adorationis za dušnega pastirja (svetnik Ivan Filipič, župnik v Naklem);
2. Confraternitas sacerdotum adoratorum ss. Sacramenti (Alozij Stroj, stolni kanonik v Ljubljani).

Evharistični shod je namenjen predvsem članom Confraternitatis sacerdotum adoratorum ss. Sacramenti, vabim pa k udeležbi vse duhovnike in želim, da bi se v prav obilnem številu zbrali 15. julija v Zavodu sv. Stanislava.

V Ljubljani, dne 7. junija 1940.

† Gregorij,
škof.

Za skupni obed ob 1 pop. naj se udeleženci priglase pri vodstvu Zavoda sv. Stanislava do 12. julija.

Duhovne vaje za duhovnike.

Skupne duhovne vaje za duhovnike bodo letos v zavodu sv. Stanislava v št. Vidu nad Ljubljano od 15. do 19. julija.

Vodil jih bo g. Janez Zdravlič, C. M.

Gospodje duhovniki, ki se žele udeležiti teh skupnih duhovnih vaj, naj se priglasijo ali škof. ordinariatu ali naravnost zavodu sv. Stanislava.

V Domu duhovnih vaj v Ljubljani pa bodo duhovne vaje za duhovnike: od 22. do 26. julija; od 5. do 9. avgusta; od 26. do 30. avgusta; od 16. do 20. septembra; od 23. do 27. septembra; od 7. do 11. oktobra in od 21. do 25. oktobra.

Razne objave.

Plačilne knjižice za mobilno in vojno stanje. Vsi duhovniki so prejeli plačilne knjižice za mobilno in vojno stanje. Na razna vprašanja se sporoča, da so zneski v knjižicah vpisani po stanju dne 1. novembra 1939. V te knjižice se sedaj nič ne vpisuje, marveč šele v primeru, če bi se razglasila mobilizacija ali vojna. Takrat pa se vpišejo v knjižice na podlagi zadnjega plačilnega seznama netto prejemki in na podlagi tega vpisa bo vsakdo dobival mesečne prejemke pri najbližnji državni blagajni. — Vsi pa se opozarjajo tudi na tozadevni pravilnik v Službenem listu kr. banske uprave drav. banovine z dne 20. aprila 1940, kos 32, t. 162.

Oprost mašnega vina od državne trošarine. Škof. ordinariat v Ljubljani je z dopisom z dne 9. marca 1940, št. 1355, zaprosil finančno ministrstvo, da bi se v finančni zakon sprejela tudi postavka, da je mašno vino oproščeno državne trošarine in skupnega davka na poslovni promet. Ministrstvo je z dopisom z dne 13. aprila 1940, št. 17.312/III, sporočilo, da se bo na to oziralo pri spremembi zakona o državni trošarini.

Pobotnice cerkvenih računov. Župni uradi se opozarjajo, da je treba cerkvenim računom priložiti tudi pobotnice.

Bratovščina sv. Rešnjega Telesa bo imela svojo običajno vsakoletno razstavo cerkvenih paramentov, ki jih izdeluje za ubožne cerkve, v prvih dneh meseca septembra. Prošenj za paramente je zelo veliko. Zato prosi vodstvo bratovščine, da pošljejo vsi župni uradi prispevke članov za namene bratovščine, ker je bratovščina ustanovljena v vseh župnijah ljubljanske škofije. Škof. listu so priložene položnice.

Dva tečaja duhovnih vaj za abituriente bosta v Domu duhovnih vaj v Ljubljani od 8. do 12. julija in od 19. do 23. avgusta. Gg. duhovniki naj opozorijo abituriente, da se enega od tečajev udeleže.

Pridiga za nedeljo sv. Cirila in Metoda je priložena vsakemu izvodu Škof. lista.

Raziskavanja. Iščejo se poročni podatki: Jožefa Fabiani in Marije roj. Rotter; rojstni in poročni podatki Matilde Tarmann ter Jurija Tarmann in Cecilije Geyer; rojstni podatki Ane Marije Prener, roj. okr. 1779.

Konkurzni razpis.

S tem se razpisujejo župnije: Tržič v kranjski dekaniji, stoječa pod patronstvom graščine Tržič; Mirna peč v novomeški dekaniji, stoječa pod patronstvom novomeškega kolegiatnega kapitlja, in Št. Jakob ob Savi v dekaniji ljubljanske okolice.

Pravilno opremljene prošnje je nasloviti za prvi dve župniji na patrona, za zadnjo na škof. ordinariat in jih poslati na škof. ordinariat v Ljubljani.

Rok za vlaganje prošenj se zaključi dne 31. julija 1940.

V Ljubljani, dne 13. junija 1940.

Ign. Nadrah,
gen. vikar.

Škofijska kronika.

Za častna kanonika ljubljanskega stolnega kapitlja sta bila imenovana: dr. Andrej Snoj, univ. profesor v Ljubljani, ter Valentin Zabret, župnik in dekan v Št. Vidu nad Ljubljano.

Teološka fakulteta. Za rednega profesorja cerkvenega prava je bil imenovan dr. Alojzij Odar, dosedanji izredni profesor. — Promoviral je za doktorja bogoslovja dne 25. maja 1940 p. dr. Kolumban Oberstar, S. O. Cist. v Stični.

Imenovana sta bila: Janez Oražem, kaplan pri Sv. Jakobu v Ljubljani, za profesorja verouka na III. drž. gimnaziji v Ljubljani, in Kristijan Stolbičar, kaplan v Mirni peči, za upravitelja te župnije.

Konkurzni izpit so dovršili: Jožef Cvelbar, kaplan v Cerkljah na Gor., Jožef Geoheli, žup. upravitelj v Zaplani, Janez Jenko, kaplan v Žužemberku, Jožef Lušin, kaplan v Starem trgu pri Ložu, Janko Oblak, kapit. vikar v Novem mestu, Ivan Pregelje, kaplan v Semiču, in p. Leon Božič, O. Teut.

Umrla sta: Franc Pokorn, župnik in škof. arhivar v pok., v Ljubljani dne 18. maja 1940 v starosti 79 let, in Anton Zoré, župnik v Mirni peči, dne 20. maja 1940 v starosti 69 let. Naj v miru počivata!

Škofijski ordinariat v Ljubljani,

dne 15. junija 1940.

Ign. Nadrah,
gen. vikar.

Jože Jagodic,
škof. kanceler.